

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

הדברים הללו חשובים במיוחד בימים בהם אנו רואים כיצד ניתנת שליטה בארצנו לעם אחר. הדברים כואבים מאוד, וגם לארץ ישראל זה כואב.

הזכרנו בעבר את דברי התנחומא, על האדם המביא ביכורים לבית המקדש (תנחומא כי תבוא, א'): "

... והולך לירושלים ובה ועומד באמצע העזרה ומבקש רחמים על עצמו ועל ישראל ועל ארץ ישראל, שנאמר: 'השקיפה ממעון קדשך וגו' (דברים כ"ו, ט"ו), ולא עוד אלא שהיה אומר: איני זו מכאן עד שתעשה צרכי היום הזה".

ארץ ישראל היא ארץ חיים, וכשהיא ניתנת לשליטת עם זר היא מרגישה בכך ומצטערת. כאשר נותנים את הארץ למי שלא יודע להעריך את מעלתה, זה כואב לה. עוברים בכך על "לא תחנם" (דברים ז', ב') - לא תתן להם חניה בקרקע וזה כואב. לנו ולארץ. אנו מצפים שנוכל לומר "אשר", שהארץ תהיה מאושרת כשהיא תהיה בידי יהודים שידעו להעריך את קדושתה ומעלתה.

אנו צריכים להתפלל וללמוד את עניינה של הארץ ושל מערת המכפלה, כדי שהיא תהיה מאושרת, והארץ תגיע למקומה הראוי לה. אין שמחה ואושר לקרקע מאשר חזרת העם אל הארץ, וחזרת הארץ לדי העם.

בימים אלו אנו חווים בתוך כל ההתקדמות הגדולה של גאולת ישראל גם זמנים קשים. אנו בטוחים שכל מה שעם אחר בונה בארץ, בפאר ובהרחבה - יגיע בסוף לידינו. זה תלוי בנו, בתפילותינו, בלימוד ובעין הטובה על המציאות.

נבקש רחמים על הארץ, שתזכה להגיע למקומה. בקריאת הפרשה נרגיש את האושר הגדול של הארץ כשהיא זוכה לחזור לבניה, ובע"ה כל ארץ ישראל תהיה בידי כל עם ישראל בגאולה השלמה במהרה בימינו.

מתוך שיעור שניתן בתאריך כ"א מרחשוון תשפ"ב.
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה.

בלימוד הפרשה היתה לי הפתעה גדולה. ביום שני קראתי את "שני" של הפרשה, וכשקראתי את הפסוק הראשון - לא הבנתי איך קראתי את הפסוק הזה עשרות שנים ולא שמתי לב לתופעה מיוחדת בו (בראשית כ"ג, י"ז):

"וַיִּקַּם שֵׁדָה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמִכְפֵּלָה אֲשֶׁר לְפָנֵי מִמְרָא הַשְּׂדָה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדָה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב."

חמש פעמים מופיעה המילה "אשר" בפסוק. זוהי הפעם היחידה בתנ"ך. בכל התנ"ך אין פסוק שיש בו יותר משלוש פעמים "אשר", וכאן חמש פעמים. חיפשתי במפרשים ולא מצאתי מי שמדבר על כך. הפסוק נראה ממש מוזר. נשתי במחשבות, בהשראת דברים שכתבו המפרשים על הפסוק.

מר' צדוק הכהן מלובלין למדנו, שכאשר רוצים לעמוד על מהותו של ענין, יש לעיין בפעם הראשונה שהוא מופיע בתורה. היכן ההופעה הראשונה של המילה "אשר" בתורה?

בפסוק השביעי בתורה (בראשית א', ז'): **"וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִפְּתַח לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְהִי כֵן."**

ביום השני נראה המחלוקת, ההפרדה בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע.

"אשר" הוא ביטוי המבטא את המקום המיוחד לכל דבר. בתחילה יש לקבוע לכל דבר את מקומו ולהבדיל בין הדברים. לאחר מכן ניתן לחבר בין הדברים, אחר שכל אחד נמצא במקומו הראוי לו.

כך גם אצלנו, המילה "אשר" באה לציין את המקום של הקרקע. השדה נגאלה מידי עפרון והגיעה למקומה הראוי לה, לאברהם. "אשר" הוא גם לשון שמחה ואושר. "ויקם השדה" - תקומה היתה לו (רש"י). השדה שמחה ומאושרת כאשר היא קמה מידי עפרון לידי אברהם.

כשהשדה היתה בידי עפרון, הוא לא ידע להעריך את מעלתה. הוא לא ראה בה את פתח גן עדן, אלא סתם שדה טרשים. השדה היתה בזויה בעיניו. כמה מסכנה היתה השדה בידי עפרון, וכמה שמחה ומאושרת היתה כאשר באה לידי אברהם.

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרה ובר"ה

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

רוצים כוונות הכא...

3. מה רצה אליעזר עבד אברהם בליבו?

2. במה ברך ה' את אברהם?

1. מה הקשר בין סוף פרשת "וירא" לתחילת פרשת "חיי שרה"?

"ותקע כף ירך יעקב, ודע שכוונתו היה לעשות יעקב בעל מום כדי שלא יקבר במערה... ולא עלה בידו, שמיד ריפא אותו האל יתברך, באמרו 'ויבא יעקב שלם'... ותקעו ליעקב ביתד תקוע במקום נאמן להקבר במערה הנזכר כדי לעבור זרעו דרך שם לגן עדן."
(רבי אברהם אזולאי, "חסד לאברהם", אבן שתיה, עין הארץ, י"ג, י"א)

צילום: גבריאל מלמד

צילום: באדיבות המשפחה

ביום רביעי השבוע התקיים בשיבה ערב לזכרו של תלמיד הישיבה יואל להנגאל ז"ל שנרצח בקרית שמונה לפני כחמישה שבועות. בערב השתתפו הרב הראשי לישראל, הרב דוד לאו שליט"א, וכן רב העיר מעלות, הרב מאיר סייג, ורב קהילת הרמב"ם במעלות, הרב יוסף יגודה, ראש העיר מעלות, ארקדי פומרנץ ונציג מעמותת שבי ישראל המסייעת בעליית וקליטת בני המנשה.

הרב הראשי לישראל דיבר על עשרה הניסיונות שעבר אברהם אבינו ואיך ממשיכים הלאה. רב העיר מעלות עסק בסוגיית הגמרא על רצח הכהן בתחרות על גטילת תרומת הדשן בעליה לכבש המזבח ועל היחס לפרשיית עגלה ערופה המוזכרת באותה סוגיה. ראש הישיבה המשיל את עם ישראל למטוס, שאם אינו מסוגל לטוס מעלה מעלה, הוא הופך לגרוטאה ולא ניתן להשתמש בו כמכוננית פשוטה על הקרקע. הרב יוסף יגודה ששימש בעבר כר"מ בשיבה, דיבר על אחדות הקהילות במעלות ושיתוף קהילת העולים כחלק בלתי נפרד מהציבור כולו בעיר מעלות. ראש העיר דיבר על חשיבות קבלת השונה במעלות ובכל הארץ, ואביו של יואל ז"ל דיבר על הכאב הגדול של המשפחה ושל הקהילה כולה, והביע שמחה על כך שתלמידי הישיבה החליטו להכניס ספר תורה לזכרו של יואל ז"ל.

**"יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילוֹ בְּאַרְמוֹתָיו:
לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
לְמַעַן בֵּית ה' אֶל-לֵהִינּוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ."**

השתתפו בכתיבת ספר תורה לעילוי נשמת תלמיד הישיבה יואל להנגאל ז"ל בן גדעון
Yoel Ilui Neshama adia Tora Kijih ding ahin, Pan na lah chih thei diu le Kipa um in te

עמודה בספר התורה בעלות של 36 ש"ח 127 חודשים Parasha Klaf peh 50 khat kum	חצי פרשה בעלות של 50 ש"ח 127 חודשים Parasha keh khat man'a 50 etha khat a, kum khat	חריטו פרשה בעלות של 100 ש"ח 127 חודשים Parasha 1 man'a 100 etha khat
--	--	--

עיר האבות קרית ארבע - חברון | חן תוהמי | מחזור כ"ב

זקוקים אנו לתורת נצח מרוממת שתעלנו ממצולות הרגע החולף. נזכר אני בהיותי בארבע אמותיה של ישיבת מעלות, "זכרתי לך חסד נעורייך", בדברי הרב ויצמן שליט"א "עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה". הדרך ארוכה העכשווית והמבט אל הנצח העתידי. ההבטחה הא-להית על הגאולה נותנת כוח מול המאורעות הזמניים החולפים והמטעים לסלול לדור הבא את הדרך העולה בית א-ל.

לסיום נספר קצת על מה שקורה בחברון בפרשת חיי שרה. דברים שתשמעו הרחק מכלי התקשורת...

כחודש ימים לפני שבת חיי שרה מתחילות ההודעות בטלפון - האם יש מקום לינה בקרית ארבע ומי יכול להשכיר את דירתו לשבת זו.

מיום רביעי לפני שבת קודש מורגשת התרחשות בעיר האבות לקראת הגעתם של הבנים. יש מי שכבר מגיע עם הקרוואן שלו ומשפר טווח מטרים ספורים הכי קרוב למערת המכפלה. המאחרים יסתפקו בחנייה במרחק הליכה של 10 דקות מהמערה בשל אפס מקום. ישנם כאילו שיגיעו עם רכבם וילוו בספסלו במהלך השבת, וישנם שיגיעו עם אוהלם הצנוע וימצאו דשא בחצרו של אחד התושבים.

בבוקרו של יום השישי ניתן לראות המונים של עמך בית ישראל: נשים ילדים וטף, ספרדים ואשכנזים, חרדים וסורוגים, "חוצניקים" ומקומיים מכל הגילאים, וכולם כולם נוהרים כל אחד למקום לינתו וארוחתו כדי שיתפנה בערב להלך למקום חלקת השדה ובו המערה והמבנה הניצב עליה.

ובהתקדש היום ניתן לחזות בקבלת שבת מרוממת ומרגשת כאיש אחד בלב אחד בכל הנוסחים - תימני, ספרדי, אשכנזי, קרליבך ועוד. התפילות מתקיימות במבנה המערה ומחוצה לו, המונים המונים כולם נקבצו באו לך.

אשרי עין ראתה כל אלה!

יהי רצון שנוזה לראות באחדותנו וחיבורינו (על כך שמה חברון מלשון חיבור) קרוב קרוב לאבינו שבשמים בבית מקדשנו ותפארתנו שיבנה במהרה בימינו.

שבת שלום מעיר האבות קרית ארבע היא חברון.

השם יתברך בוחר להתחיל לתאר את סיפור קבורת וקניית חלקת השדה והמערה אשר בו במילים שלכאורה מנוגדות לענין. היינו מצפים שהסיפור יפתח בענין מותה וקבורתה של שרה אמנו. בכל זאת מתחילה הפרשה בענין החיים: "ויהיו חיי שרה". רש"י מפרש לנו מה סיבת פירוט חייה של שרה: אריכות חיים ללא חטאים ויופי. הרבי מלובבין 'זצוק"ל חוור ואומר בשיחותיו שתורתנו, תורת חיים היא ועלינו לחפש מה התורה רוצה ללמדנו כאן לימינו אלה?

אחלוק עמכם כמה מתובנותיי, ומקווה שאלו ילמדוני לחיי שלי. אנו, החיים בעלמא הדין, טבועים בו עם ערכיו הרגעיים והמטעים, נסתר מאתנו עולם הבא, מראהו, שכרו וטעמו, כדי שתהיה לנו בחירה, שכר, ושלא נבוש. יש צורך בתבלין מתאים, שנוסיף טעם לכוחות הטבועים שנמצאים בעולם, שישנו לנו את טעמו ויסבו את הערכים לדרך הנכונה.

לשם כך משנה לנו התורה את ההסתכלות על העולם הזה. יום מותה של שרה בא ללמדנו מה הם הערכים האמתיים בהם כדאי להשקיע: שמירה רצופה של ערכי החיים ודבקות במטרה - תורה ומצוות לחיים ארוכי טווח כשרה אמנו. ודבקות במטרה ללא הטא - ללא החטאת המטרה, כשרה אמנו. שמירה וחיבור למהות הפנימית שאצל שרה הוא בא לידי ביטוי ביופי, שכן הוא חלק חשוב ממהות האישה.

יום מותה של שרה הוא יום קנינה של חלקה חשובה בארץ קדשנו, יום בו נוהרים המונים לציון מאורע זה. בעבר, עם כל הצער והקושי של אברהם אבינו שהגיע לספוד לשרה - לספר על מהותה וחייה, ולבכותה - זו היא הדרך הטבעית בה מתמודד האדם במצב של מוות אבל ואבדן. שם דווקא שם נזרעת תקווה, קניין, יושר ואמת לטווח הקרוב והרחוק. ומיד לאחר מכן מספרת לנו התורה על בניין ביתו של יצחק אבינו עליו השלום.

ההתעלות וההסתכלות מחיי שעה לחיי עולם, היא הדרך בה מדריכה אותנו התורה בתחילתה של פרשת חיי שרה. חיי עולם נטע בתוכנו היא ההסתכלות ארוכת הטווח של שרה והיא תוכן חייה של שרה. המוות הוא רגע, מטעה ומוריד.

